

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: J. G., sídlem B., proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.7.2014 č.j. 1172/580/14, 51057/ENV, sp.zn. 000378/A-10,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Ostrava (dále jen „správní orgán I. stupně“), jímž mu byla uložena pokuta ve výši 15.000,- Kč. Žalobce se měl dopustit správních deliktů tím, že registračnímu úřadu nenahlásil nabytí vlastnického práva k exempláři křížence raroha velkého a raroha loveckého a že jej využíval pro obchodní zisk při výkonu podnikatelské činnosti.

Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. K prvnímu deliktu žalobce uvádí, že opomenul nahlásit dravce registračnímu úřadu, neboť nechová jiného křížence, přitom čisté druhy registraci nepodléhají. Za takové pochybení však žalovaný ukládá pokuty do výše 2.000,- Kč. K druhému deliktu žalobce namítá, že výcvik dravce k biologické ochraně letiště je dlouhodobá činnost, která spočívá také v návyku na provoz letiště. Není tak možné využít každého dravce, je nutné zajistit bezpečnost provozu letiště, aby se samotný dravec nestal prvkem ohrožujícím letecký provoz. Předmětný dravec byl

v počáteční fázi výcviku, kdy byl umístěn na biologické stanici letiště a zvykal si na provoz. Žalobce tak nevyužíval dravce při výkonu podnikatelské činnosti, dravec nebyl vypuštěn do volného letu a nebyl používán k zabezpečení provozu letiště.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalobci byla v souladu s absorpční zásadou uložena pokuta za více činný souběh správních deliktů podle sankčního ustanovení dopadajícího na správní delikt, který je přísněji postižitelný, tedy za správní delikt dle § 34d odst. 3 písm. e) zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o obchodování s ohroženými druhy“ nebo „zákon“). Dále žalovaný uvedl, že v průběhu kontroly žalobce nezpochybňoval, že dravec byl využíván k biologické ochraně letiště, takto namítl teprve v odvolání. Zároveň má žalovaný za to, že výcvik živočicha za účelem následného komerčního využití je jeho neoddelitelnou součástí.

V replice ze dne 22.12.2014 žalobce uvedl, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť je držitelem platné výjimky ze zákazu použití dravce ke komerčním účelům. V době kontroly bylo na pracovišti umístěno několik dravců, za komerčně použité byli označeni jenom dva, což nebylo nijak vysvětleno. Žalovaný nepřihlédl k čestnému prohlášení zaměstnanců letiště o tom, že dravec nebyl používán k ochraně letiště, aniž by uvedl důvody, proč daná prohlášení považoval za účelová a nedůvěryhodná.

Ze správního spisu soud zjistil následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 5. 5. 2014, č.j. ČIŽP/49/OOP/SR01/1203624.033/14/VIN, byla žalobci uložena pokuta ve výši 15.000,- Kč za spáchání správního deliktu podle § 34d odst. 2 písm. j) zákona o obchodování s ohroženými druhy, kterého se dopustil nesplněním povinnosti vyplývající z § 23a odst. 5 zákona, když do 30 dnů nenahlásil vlastnictví exempláře křížence raroha velkého a raroha loveckého; a za spáchání deliktu podle § 34d odst. 3 písm. e) zákona za využíváním daného exempláře dne 14.3.2012 na letišti Mošnov pro obchodní zisk při výkonu své podnikatelské činnosti v rozporu s čl. 8 Nařízení Rady (ES) č. 338/97, neboť potvrzení o výjimce ze zákazů obchodních činností s předmětným exemplářem neopravňovalo žalobce k obchodní činnosti s tímto exemplářem.

Odvolání žalobce oproti rozhodnutí o uložení pokuty bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 28.7.2014 č.j. 1172/580/14, 51057/ENV, sp.zn. 000378/A-10. Na konkrétní námitky, zejména tvrzení žalobce o neprokázání užití dravce k ochraně letiště, reagoval žalovaný tvrzením, že samotný žalobce v průběhu kontroly uvedl, že předmětného dravce využívá komerčně pro účely biologické ochrany letiště, zároveň již umístění dravce ve voliére v areálu letiště nasvědčuje jeho komerčnímu využití. Dle žalovaného je výcvik živočicha za účelem jeho následného komerčního využití jeho neoddelitelnou součástí.

Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.

Žalobce souhlasil s rozhodnutím bez jednání výslovně, žalovaný fikcí nevyjádřením nesouhlasu, proto soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s.

Žalobní řízení ve správním soudnictví je založeno na zásadách koncentrace a dispozice. To především znamená, že soud přezkouvává napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) uplatněných v zákonem stanovené lhůtě, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

Podle § 71 odst. 2, věty druhé a třetí, s.ř.s. žalobce může v žalobě formulované žalobní body kdykoli za řízení omezit, tzn. určitý žalobní bod vypustit nebo zúžit námitky v něm uvedené; rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Rozsah soudního přezkumu je tak dán obsahem žaloby.

Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 31.7.2014, lhůta k podání žaloby nebo k rozšíření žalobních bodů podle § 72 s.ř.s. tak uplynula dne 30.9.2014, rozšíření žalobních bodů po 30.9.2014 je tudíž nepřípustné. Soud proto nemohl přihlídnout k novým žalobním bodům uvedených v podání žalobce ze dne 22.12.2014. V tomto podání žalobce uvedl, že je držitelem platné výjimky ze zákazu použití dravce ke komerčním účelům; dále namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v neuvedení důvodu označení pouze dvou exemplářů z více zde přítomných dravců ke komerčnímu využití a neuvedení důvodu, proč žalovaný nepřihlédl k čestnému prohlášení zaměstnanců letiště.

Soud v rámci včas uplatněných žalobních bodů posoudil žalobu následovně.

Podle § 34d odst. 2 písm. j) zákona o obchodování s ohroženými druhy se „*právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře jej ve lhůtě nepřihlásí k registraci podle § 23, nenahlásí změny týkající se exempláře nebo změny na exempláři podle § 23a, nezajistí, aby exemplář byl vždy doprovázen svým registračním listem, popřípadě dalšími doklady stanovenými v § 23 odst. 2, nebo neoznačí exemplář podle § 23c.*“

Podle § 34d odst. 3 písm. e) zákona o obchodování s ohroženými druhy „*se právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že nakupuje, vybízí k prodeji, nabývá pro obchodní účely, veřejně vystavuje pro obchodní účely, zprostředkuje prodej, využívá pro obchodní zisk a prodej, prodává, drží za účelem prodeje, nabízí k prodeji anebo přepravuje za účelem prodeje exemplář v rozporu s nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy nebo tímto zákonem.*“

I když žalobci byla uložena pokuta za dva správní delikty, v souladu se zásadou absorpce byl žalobci uložen peněžitý trest pouze za delikt přísněji postižitelný, tedy za delikt dle § 34d odst. 3 písm. e) zákona o obchodování s ohroženými druhy. Souběh dvou deliktů tak nevedl k „souběhu“ trestů za tyto delikty. Jelikož český právní řád neuplatňuje při ukládání trestů kumulacní zásadu, dle které by se sečetly tresty za jednotlivé dílčí delikty, a žalobce netvrdil rozpor uloženého trestu s praxí žalovaného ohledně trestání deliktů dle § 34d odst. 3 písm. e) zákona o obchodování s ohroženými druhy, lze mít za to,

že žalobní bod o praxi žalovaného ohledně výše ukládaného trestu za delikt podle § 34d odst. 3 písm. e) zákona se mívá s důvody rozhodnutí. Obecně lze konstatovat, že v případě ukládání trestu při souběhu deliktů nelze účinně namítat správní praxi ukládání trestů za jeden z deliktů, nejde-li o zjevný exces.

Žalobce ve včas uplatněném žalobním bodě namítá, že dravce nevyužíval při výkonu podnikatelské činnosti, dravec nebyl vypuštěn do volného letu a nebyl používán k zabezpečení provozu letiště, byl v počáteční fázi výcviku. Správní orgány závěr o využití dravce k podnikání dovodily z tvrzení žalobce v průběhu kontroly, žalovaný dále své zjištění opřel o skutečnost, že dravec byl umístěn ve voliére a o právní závěr, že výcvik živočicha za účelem jeho komerčního využití považuje za součást komerčního využití. Tedy že k výcviku exempláře je nutné disponovat výjimkou podle § 15a zákona o obchodování s ohroženými druhy. Žaloba tak směřuje jak proti skutkovému zjištění, tak i proti právní úvaze o účincích výcviku. Z obsahu dílčího protokolu o kontrole ze dne 14.3.2012 vyplývá, že žalobce uvedl, že samec křížence raroha je užíván k biologické ochraně. Protokol žalobce podepsal s poznámkou „nemám připomínky“. Ve vyjádření k protokolu o kontrolním zjištění žalobce uvedl, že vzhledem k nesplnění ohlašovací povinnosti byl daný exemplář „prozatímně vyřazen z použití pro účely biologické ochrany“. Lze tak přisvědčit správním orgánům, že již tvrzením žalobce bylo prokázáno, že daný dravec vyskytující se v době kontroly na letišti Mošnov byl žalobcem užíván při jeho podnikatelské činnosti, tedy ve smyslu § 34d odst. 3 písm. e) zákona byl *využíván pro obchodní zisk*. Žalobce v podání ze dne 2.1.2013 a 1.8.2013 uvedl, že dravce používá ke komerčním účelům (k biologické ochraně letiště) v souladu se zákonem. V podání ze dne 13.3.2013 i ze dne 16.12.2013 žalobce uvedl, že na základě potvrzení CZ/KVK/112/2864/07 je oprávněn využívat dravce ke komerčním účelům. V podání ze dne 13.3.2013 však žalobce dále uvedl, že v den kontroly nebyl ani jeden z dravců použit k zabezpečení letiště. Teprve v odvolání ze dne 20.1.2014 dále namítl, že nebylo prokázáno, že by dravce komerčně využil. Následně v novém řízení v podání ze dne 23.4.2014 uvedl, že přítomnost dravce na letišti během kontroly tehdy vysvětlil tak, že dravec bude používán pro biologickou ochranu letiště. Výcvik dravce trvá až jeden rok, přitom dravec měl ve svém držení teprve půl roku, nebyl tak dokončen jeho výcvik pro biologickou ochranu letiště. Pokud byl v době provedení kontroly umístěn předmětný exemplář samce křížence raroha v místě podnikatelské činnosti žalobce a samotný žalobce během kontroly a poté i po zahájení řízení uvedl, že dravce používal k biologické ochraně letiště, tedy v rámci své podnikatelské činnosti, potom lze v souladu se zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu mít za to, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti o tom, že dravec byl využíván pro ochranu letiště. Následnou změnu tvrzení žalobce o využití dravce soud považuje za účelově reagující na vydaná rozhodnutí v řízení a tedy i za nevěrohodnou. Soud má dále za to, že využívání dravce pro obchodní zisk nelze omezit toliko na aktivní činnost dravce, tedy jeho let, nýbrž i jeho umístění na letišti, jestliže z vyjádření letiště vyplývá, že biologická ochrana je poskytována v denních hodinách neustále a voliéry jsou využívány pro dravce, kteří slouží k ochraně letiště. Jak je dále v rozsudku uvedeno, nové tvrzení žalobce ve správním řízení i nadále prokazuje deliktní jednání žalobce.

Je-li tvrzení účastníka v řízení v souladu s dosud zjištěným stavem věci, není dána důvodná pochybnost o skutkovém zjištění v § 3 správního řádu, zejména pokud v oznámení o zahájení správního řízení bylo jednoznačně vymezeno deliktní jednání

žalobce. Žalobci bylo zřejmé, v jakém jeho protiprávním jednání správní orgán shledává naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu, a přesto žalobce uváděl, že dravec užívá k ochraně letiště.

Rozsah zákonem zakázaného jednání je dán výslovně textem zákona ve spojení s účelem zákona. Podle § 1 zákona o obchodování s ohroženými druhy *„zákon upravuje ochranu volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, které jsou ohroženy na přežití, s cílem jejich zachování regulováním obchodu s nimi v souladu s Úmluvou o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (dále jen "Úmluva") a právem Evropských společenství, které upravuje dovoz a vývoz volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, dovoz výrobků z kytovců, dovoz a uvádění na trh výrobků z tuleňů, používání nášlapných pastí, dovoz kožšin a dalšího zboží vyrobeného z kožšin (dále jen "právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů"). Dále stanoví podmínky pro obchod s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin dále vymezených a stanoví některá další opatření sloužící k zajištění ochrany a evidence těchto druhů na území České republiky.“* Shodně je definován cíl úpravy nařízení Rady (ES) č. 338/97, o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (dále jen „nařízení Rady č. 338/97“) v čl. 1 nařízení. Účelem zákona a nařízení je ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, které jsou ohroženy na přežití, prostřednictvím regulace obchodování s nimi, např. prostřednictvím institutu výjimky ze zákazu obchodních činností podle § 15a zákona, resp. čl. 8 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 338/97, a vymezením deliktního jednání (hlava X zákona).

Článek 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 338/97 stanoví rozsah regulovaného jednání - *nákup, nabízení ke koupi, nabývání pro obchodní účely, veřejné vystavování pro obchodní účely, využívání pro obchodní zisk a prodej, držení za účelem prodeje, nabízení k prodeji nebo převážení za účelem prodeje exemplářů druhů zařazených.* Obdobně stanoví rozsah regulovaného jednání zákon o obchodování s ohroženými druhy vymezením deliktu v ustanovení § 34d odst. 3 písm. e) zákona o obchodování s ohroženými druhy. Vymezení regulované činnosti je zcela v souladu s účelem zákona a nařízení, neboť jedním z faktorů ohrožení druhů je obchodování s nimi. Regulaci tak podléhá vše, co směřuje k obchodování, podnikání s exempláři v nařízení Rady (ES) č. 338/97 uvedených druhů. Výcvik dravce k biologické ochraně letiště je činností, která směřuje k využití dravce pro podnikatelskou činnost vlastníka nebo jiného držitele dravce, proto je nutné takový výcvik považovat za *využívání pro obchodní zisk*. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že výcvik živočicha za účelem jeho následného komerčního využití je neoddělitelnou součástí komerčního využití. Tvzení žalobce o tom, že předmětný exemplář neužíval k podnikání, nýbrž pouze k výcviku na ochranu letiště, tak nezakládá žalobou sledované účinky, neboť i v takovém případě žalobce naplnil znaky správního deliktu dle § 34d odst. 3 písm. e) zákona o obchodování s ohroženými druhy. Jelikož je i výcvik dravce jeho *využíváním pro obchodní zisk* a žalobce takové jednání nečiní sporným, je ve svém důsledku nadbytečné hodnotit věrohodnost nového tvrzení žalobce o účelu využití dravce na letišti Mošnov a také jím předloženého důkazu - prohlášení jeho zaměstnanců, jejichž nedůvěryhodnost žalovaný dovodil z důvodu rozporu s předchozím tvrzením žalobce.

Jelikož žádný z uplatněných žalobních bodů nebyl důvodný, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. října 2017

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: L. H.